

עמ"ת 18664/01/14 - מוחמד לבקיראת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי

13 ינואר 2014

עמ"ת 18664-01-14

מוחמד לבקיראת ע"י ב"כ עו"ד מרדכי (יהונתן) עופרי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עינב קוך (תביעות תעבורה, מחוז י-ם)

העורר:
נגד
המשיבה:

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופטת מ' קסלסי) לעצור את העורר עד תום ההליכים בתיק פ"ל 746-01-14.
2. ההחלטה שביסוד הערר ניתנה לאחר דיון מקיף, אשר במסגרתו נטענו טענות לגבי חומר הראיות ועילת המעצר ואף נחקרו מועמדים שונים שהוצעו כמפקחים לצורך שחרור בתנאים ונשמעו טענות גם לעניין זה.
3. בכתב האישום שהוגש נגד העורר בתיק הנ"ל הוא מואשם בכך שב-5.1.14 במשך 37 דקות (שבין השעות 09:36-10:13) נהג בשני כלי רכב שונים (ג'יפ ומשאית) ובכך ביצע 4 עבירות של נהיגה בפסילה ו-4 עבירות נהיגה ללא ביטוח וכן בכך שב-16.1.12 נהג במשאית וביצע עבירה של נהיגה בפסילה ועבירה של נהיגה ללא ביטוח.
4. הפסילה שביסוד האישומים הנ"ל נגזרה על העורר בעקבות אירוע מ-30.10.01, אשר בו דרס הולך רגל למוות. בקשר לאותו אירוע נגזר עליו בבית המשפט לתעבורה (ב-1.4.04), בין היתר, עונש פסילה לצמיתות מנהיגה בכלי רכב כבד וציבורי ופסילה ל-15 שנה מנהיגה בכל רכב אחר. בעקבות ערעור לבית המשפט המחוזי צומצם רכיב אחד של עונש הפסילה, באופן שהפסילה מנהיגה על רכב ציבורי תהיה ל-15 שנה ולא לצמיתות. כך או כך, העורר היה פסול מלנהוג בכלי הרכב שבהם נהג במועדי האישומים הנ"ל ואין מחלוקת כי יש ראיות לכאורה לכך שאכן נהג (תרתי משמע) כמיוחס לו בכתב האישום.
5. בקשר לאישום השני שעניינו נהיגה ב-16.1.12 הועמד העורר לדין בתיק קודם, אלא שהיה זה רק בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון בתוקף. העורר אכן הורשע ונגזר דינו בקשר לאותה עבירה.

6. העורר טען בבית המשפט קמא כי לא ידע על כך שבמועדים הרלבנטיים הוא פסול מנהיגה על כלי הרכב שבהם נהג. לגבי האישום השני הוא טען גם טענת הגנה מן הצדק במשמעות של סיכון כפול ("כבר נשפטתי").

7. לאחר שקילת המכלול אני סבור כי לצורך שאלת המעצר עד תום ההליכים או השחרור בתנאים יש להשקיף על הראיות לכאורה ועל מכלול התנהלותו של העורר כפי שהשקיף עליהן בית המשפט קמא בהחלטתו המפורטת והמנומקת היטב. המשמעות היא, בין היתר, שלכאורה טענות אי הידיעה הן מלאכותיות ושלכאורה מדובר בעורר שניסה להיבנות מטעויות רישומיות ובירוקרטיות ושעבר את העבירות המיוחסות לו ביודעין ובמי שקיימת מסוכנות רבה כי יחזור על כך.

8. בהמשך למצוין לעיל ובכלל, הרי שלנוכח מכלול הנסיבות, ספק אם העורר יוכל להיבנות מטענת הסיכון הכפול בהמשך הדרך. מכל מקום, עניינה להתלבן במסגרת התיק העיקרי וגם אם צודק העורר בטענותיו בהקשר זה, אין בכך לשנות את התמונה, שהיא כפי שצוין לעיל בסעיף 7.

9. למרות כל האמור לעיל, אני סבור כי היה מקום להגיע לתוצאה חד משמעית של מעצר עד תום ההליכים וכי נכון יותר היה להזמין תסקיר מעצר ושללאחר קבלתו תיבחן התמונה בכללותה. זאת גם בשל חריגותו של מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה (שבית המשפט קמא עצמו הצביע עליה), גם לנוכח חשיבותו הרבה של תסקיר בהליכי מעצר וגם משום שבית המשפט קמא בחן חלופות מעצר ובכך "שידר מסר לפיו שחרור לחלופה הוא אפשרי בתנאי שתועמד חלופה מתאימה וראויה". הציטוט האחרון הוא מהחלטה שניתנה בימים אלה ממש ע"י בית המשפט העליון בבש"פ 8864/13 חורם נ' מדינת ישראל (החלטה מ-6.1.14), אשר גם במובנים נוספים קיים דמיון בין מה שנדון במסגרתה לבין המקרה דנן. התוצאה שם הייתה שבית המשפט לתעבורה הורה על מעצר עד תום ההליכים ושמכח הליכי ערר נקבע כי יוזמן תסקיר מעצר וכי לאחר קבלתו יישקל כל הנחוץ. כך אני סבור כי יש להורות גם במקרה דנן.

10. **השורה התחתונה היא שהערר מתקבל באופן חלקי, באופן שאני נעתר לבקשה שהעלה ב"כ העורר לחלופי-חלופין ומורה על כך ששירות המבחן יכין תסקיר מעצר ויגיש אותו לבית המשפט לתעבורה תוך 14 יום ושעם קבלת התסקיר ייקבע דיון בבית המשפט לתעבורה בעניינו של העורר.**

11. המזכירות תשלח ההחלטה אל שירות המבחן וב"כ העורר יוודא כל הנחוץ במה שקשור להכנת התסקיר ולקביעת הדיון שבעקבותיו.

ניתנה היום, י"ב בשבט תשע"ד, 13 בינואר 2014, במעמד הנוכחים.